

Kuršu dravniecība

Jau senenos laikos Kurzemē bija tūkstošiem bišu jeb doru koku, kur senie kurši ievāca medu, ko izmantoja kā dabisko saldinātāju. Senā biškopības veida – dores – būtība ir mākslīgi veidots, parasti garenisks dobums koka stumbrā 2 – 4 m augstumā.

Medus visos laikos bijis atzīts ārstniecības līdzeklis. Tāpat liela saimnieciska nozīme bijusi arī bišu ievāktajam vaskam. Līdz ar to dravniecība bija nozīmīga saimnieciskā nozare un ikviens bišu koks – vērtība un ienākumu avots.

Kurzemē plaši pazīstamais bitenieks no Saldus novada Jānis Vainovskis ar 30 gadu pieredzi biškopībā nodarbojas ar ceļojošo dravniecību, katrā sezonā vairākkārt pārvietojot ap 300 bišu saimes: no mežiem uz pļavām, no pļavām uz druvām, no druvām uz purviem un siliem.

Bites medu sāk vākt jau aprīlī ar pirmajiem pūpolu un blīgznu ziediem, ceļu turpinot pāri pieneņu pļavām un liepu alejām līdz pat sila viršu rudenīgajiem mētrājiem. Tādējādi senās tradīcijas tiek turpinātas un iedzīvinātas jaunās formās, piemēram, bišu dravas “Kāres” lepnums ir medus ar ogām. Tas tiek ražots izmantojot īpašu tehnoloģiju, jo ogas netiek pasterizētas vai vārītas, tādējādi saglabājot ogu uzturvērtību, krāsu, garšu un aromātu. Bišu dravā “Kāres” (www.meduspils.lv) tiek piedāvāta iespēja ne tikai nobaudīt un iegādāties medus produkciju, bet arī piedalīties tās tapšanā, apgūstot gadsimtiem saglabājušās prasmes.

BIŠU DRAVA “KĀRES”

• RĪGA

VILŅA •

BALTU CEĻŠ